

- art. 1 ust. 1 lit h) i ust. 2 lit. h) decyzji Komisji Europejskiej nr C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. w zakresie, w jakim w obu tych ustępach Komisja stwierdza, że Elf Aquitaine naruszyła art. 81 WE i art. 53 EOG odpowiednio (i) w sektorze stabilizatorów cynowych w okresie od dnia 16 marca 1994 r. do dnia 31 marca 1996 r. i od dnia 9 września 1997 r. do dnia 21 marca 2000 r.; i (ii) w sektorze ESBO/estrów w okresie od dnia 11 września 1991 r. do dnia 26 września 2000 r.;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego:
 - stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności art. 1 ust. 1 lit h) decyzji Komisji Europejskiej nr C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. w zakresie, w jakim Komisja stwierdza w nim, że Elf Aquitaine naruszyła art. 81 WE i art. 53 EOG w sektorze stabilizatorów cynowych w okresie od dnia 16 marca 1994 r. do dnia 31 marca 1996 r.;
 - i obniżenie, na podstawie art. 261 TFUE,:
 - grzywien w wysokości 3 864 000 EUR i 7 154 000 EUR nałożonych wspólnie i solidarnie na Arkema France, CECA oraz Elf Aquitaine odpowiednio w art. 2 ust. 11) i 28) decyzji Komisji Europejskiej nr C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r.; oraz
 - grzywien w wysokości 2 704 800 EUR i 5 007 800 EUR nałożonych na Elf Aquitaine odpowiednio w art. 2 ust. 13) i 30) decyzji Komisji Europejskiej nr C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r.;
- w każdym razie obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W rozpatrywanej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/C.38.589 — Stabilizatory termiczne) w przedmiocie karteli na rynkach stabilizatorów cynowych i stabilizatorów termicznych na bazie ESBO/estrów na całym terytorium EOG, polegających na ustalaniu cen, podziale rynków i wymianie poufnych informacji handlowych, lub — tytułem żądania ewentualnego — o uchylenie lub obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą.

Skarga opiera się zasadniczo na dwóch zarzutach zmierzających do stwierdzenia nieważności całej decyzji. Zarzut pierwszy oparty jest na naruszeniu prawa skarżącej do obrony. W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi, że decyzja narusza prawo, jeśli chodzi o przypisanie naruszeń popełnionych przez jej spółkę zależną Arkemę i jej spółkę pośrednio zależną CECA.

Skarga opiera się również na dwóch zarzutach podniesionych posiłkowo i na dwóch zarzutach podniesionych w dalszej kolejności posiłkowo. W ramach zarzutu trzeciego (posiłkowego) skarżąca wskazuje na szereg naruszeń prawa, które jej zdaniem powinny doprowadzić przynajmniej do uchylenia czterech grzywien, jakie zostały na nią nałożone w art. 2 decyzji. W ramach zarzutu czwartego (posiłkowego) skarżąca podnosi, że gdyby Sąd uwzględnił zarzut trzeci, winien on również stwierdzić w stosunku do niej nieważność art. 1 decyzji. W ramach zarzutu piątego (podniesionego w dalszej kolejności posiłkowo) wskazuje ona, że gdyby Sąd nie uwzględnił pierwszej części zarzutu trzeciego dotyczącej naruszenia przepisów o przedawnieniu, Sąd powinien przynajmniej stwierdzić nieważność art. 1 ust. 1 lit. h) decyzji w zakresie, w jakim stanowi on, że skarżąca naruszyła art. 81 WE i art. 53 EOG w sektorze stabilizatorów cynowych w okresie od dnia 16 marca 1994 r. do dnia 31 marca 1996 r. W ramach zarzutu szóstego (podniesionego w dalszej kolejności posiłkowo) skarżąca podnosi, że gdyby Sąd nie uwzględnił dwóch zarzutów głównych i zarzutu trzeciego podniesionego posiłkowo, naruszenie jej prawa do obrony winno przynajmniej doprowadzić do obniżenia czterech nałożonych na nią grzywien.

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2010 r. — SIMS — Ecole de ski internationale przeciwko OHIM — SNMSF (esf école du ski français)

(Sprawa T-41/10)

(2010/C 100/76)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Syndicat international des moniteurs de ski — Ecole de ski internationale (SIMS — Ecole de ski internationale) (Albertville, Francja) (przedstawiciel: adwokat L. Raison-Rebutaf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Syndicat national des moniteurs du ski français (SNMSF) (Meylan, Francja)

Żądania strony skarżącej

- zmiana i stwierdzenie nieważności w całości decyzji nr R 235/2009-1 Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącej odwołania wniesionego przez stronę skarżącą od decyzji nr 2557 C Wydziału Unieważnień OHIM oddalającej wniosek o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 4 624 987 ze względu na naruszenie przepisów art. 7 ust. 1 lit. h) i g) rozporządzenia (WE) nr 207/2009;
- unieważnienie prawa do wspomnianego znaku towarowego nr 4 624 987 na podwójnej podstawie:
 - naruszenia art. 6b ust. 1 lit. b) i c) konwencji paryskiej, do którego odsyła wyrażnie art. 7 lit. h) rozporządzenia Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
 - naruszenia art. 52 rozporządzenia, który odsyła do art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- orzeczenie wygaśnięcia wspomnianego znaku towarowego nr 4 624 987 na postawie naruszenia art. 51 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: graficzny znak towarowy „esf école du ski français” dla towarów i usług z klas 25, 28 i 41 (wspólnotowy znak towarowy nr 4 624 987)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Syndicat national des moniteurs du ski français

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania strony skarżącej

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. h) i g) oraz art. 51 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2010 r. — Elementis i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-43/10)

(2010/C 100/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Elementis plc, Elementis Holdings Ltd, Elementis UK Ltd and Elementis Services Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci T. Wessely, A. de Brousse, E. Spinelli i A. Woods, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2009) 8682 z dnia 11 listopada 2009 r. w sprawie COMP/38589 — Stabilizatory termiczne, w części, w jakiej dotyczy ona strony skarżącej;
- tytułem zarzutu ewentualnego — uchylene lub istotne obniżenie wysokości grzywien nałożonych mocą decyzji na stronę skarżącą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztów poniesionych przez stronę skarżącą w związku z zapłatą całości lub części grzywiny;
- podjęcie wszelkich innych środków, które Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca domaga się stwierdzenia na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji Komisji z dnia 11 listopada 2009 r. nr C(2009) 8682 w sprawie COMP/38.589 — Stabilizatory termiczne, mocą której Komisja obciążyła pewną liczbę przedsiębiorstw, w tym przedsiębiorstwa znajdujące się po stronie skarżącej w niniejszej sprawie, odpowiedzialnością za naruszenie art. 81 WE (obecnie art. 101 TFUE) oraz art. 53 porozumienia EOG polegające na udziale w dwóch kartelach dotyczących odpowiednio sektora stabilizatorów cynowych i sektora ESBO na terenie EOG. Tytułem żądania ewentualnego skarżące wnoszą o znaczące obniżenie kwoty nałożonej na nie grzywiny.